No. 2241 Zaterdag 18 December 1926. 43ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag. Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Koloniale Raad.

Zitting Maandag 13 Dec.

Het ontwerp suppletoire begrooting (salarisverhooging brievenbestellers) wordt naar de afdeelingen verwezen. De Voorzitter doet mededeeling van een schrijven van den Gouverneur inhoudende dat 's Raads schrijven in zake den deskundige voor de watervoorziening telegraphisch ter kennis van den Minister van Koloniën is gebracht. Hierop zegt de Voorzitter:

„Wij zeggen Z. E. dank voor de ten deze betoonde bereidwilligheid en hopen, dat eindelijk tot de richtige oplossing van het probleem van watervoorziening van stad en haven zal worden geraakt.

Ik maak van de gelegenheid gebruik U mede te deelen, dat de Gouverneur mij opgedragen heeft U te zeggen, dat U ten alle tijde inlichtingen zult kunen krijgen bij de betrokken departementen over bestuursaangelegenheden en dat Z. E. zelf persoonlijk, zoo noodig, U door tusschenkomst van den Voorzitter ook direct, verlangde informaties zal willen verstrekken. Deze mededeeling wordt gedaan, voornamelijk om te voorkomen, dat losse geruchten op niets gebaseerd, doorvloeien in officiëele stukken en buiten onzen kring verkeerde indrukken vestigen.

Ik moet dadelijk hierop laten volgen, dat het gesprek liep over een reeds verschenen voorloopig verslag van den Raad en dat ik daaruit geenszins den indruk heb kunnen krijgen, dat met de mededeeling een poging zou zijn bedoeld om aan banden te leggen Uw recht om ook langs andere wegen bestuursverklaringen uit te lokken ter vaststelling van Uw gedragslijn ten aanzien van aanhangig te maken of reeds in behandeling zijnde onderwerpen.

Op voorstel van het lid J. J. BEAUJON wordt zonder hoofdelijke stemming besloten het volgend schrijven aan den Gouverneur te richten:

De Koloniale Raad heeft, naar aanleiding van de loopende geruchten, dat de credieten voor Openbare Werken op de huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1926 reeds met meer dan f 400.000, althans met een aanmerkelijk bedrag, zijn overschreden, en dat om die reden verscheidene werken, welke nog dit jaar zouden worden uitgevoerd, stop gezet zijn, de eer U. E. te verzoeken, indien die geruchten geheel of zelfs ten deele op waarheid mochten berusten, den Raad te dier zake de volgende inlichtingen te willen verschaffen, te weten:

1o. Of die overschrijdingen zonder voorafgaande machtiging van U. E. hebben plaats gehad; of die voor een groot deel zijn toe te schrijven aan door den tijd. Directeur van Openbare Werken gedane bestellingen loopende over groote bedragen en van zaken welke niet onder de gewone credieten zijn begrepen en waarvoor geen bijzondere credieten zijn toegestaan, wetende of moetende weten, dat door die bestellingen de toegestane credieten aanmerkelijk zouden worden overschreden.

2o. Hoeveel voor Openbare Werken reeds boven de ramingen is uitgegeven en hoeveel nog uitgegeven moet worden wegens nog niet ontvangen of nog verwachte bestellingen, voorts waaraan die meerdere gelden zijn besteed en welke bestellingen nog verwacht worden.

3o. In hoeverre het waar is, dat tengevolge van die buitengewone of ongekende overschrijdingen verscheidene werken, welker uitvoering nog dit jaar zou plaats hebben, moesten worden stopgezet en of die overschrijdingen onverwachts een paar maanden geleden aan het licht zijn gekomen.

4o. Of aan het Departement van Openbare Werken alle registers en staten geregeld bijgehouden werden, zoodat te allen tijde daaruit bleek, wat uitgegeven was en ongeveer wat nog uitgegeven moest worden aan gedane bestellingen?

5o. Of het waar is, dat aan twee ambtenaren tijdelijk opgedragen is te trachten de Registers, Staten enz. aan het Dep. van O. W. bij te werken.

6o. Of er ten kantore der Administratie van finantiën geen controle wordt uitgeoefend over de maandelijksche of driemaandelijksche uitgaven van het Departement van Openbare Werken en welke bedragen aan dat Departement ter goede rekening worden verstrekt.

7o. Of het Bestuur naar aanleiding van bovenbedoelde buitengewone overschrijdingen termen heeft gevonden maatregelen te nemen behalve het stopzetten van eenige werken.

Op voorstel van het lid H. J. BEAUJON wordt z. h. s. besloten aan den Gouverneur te schrijven dat vele aanslagen in de inkomstenbelasting nog niet uitgeschreven zijn, dat er geruchten de ronde doen dat de aanslagen verhoogd zijn en huiseigenaren zich schijnen op te maken om de huishuur te verhoogen, tevens Z. E. te verzoeken het daarheen te willen leiden dat de aanslagen tijdig uitgeschreven worden.

Echtscheiding en zedelijk bewustzijn.

In de jaarlijksche vergadering der middernachtzending heeft Minister De Geer een merkwaardige rede gehouden over het huwelijk en ernstige waarschuwingen doen hooren tegen de heillooze gevolgen van de zoogenaamd moderne opvattingen.

Grondslag van ons huwelijks- en gezinsrecht is — aldus Spr. — de levenslange monogamie. Aldus wordt het niet alleen bedoeld door ons Burgerlijk Wetboek, maar is het ook, als vrucht van een eeuwenoude christelijke beschaving, sinds onheuglijke tijden gemeengoed van de natie. Wanneer wij dan ook meenden, dat iets vast geankerd lag in onze volkszeden, en tegen subversieve theorieën bestand was, dan was het — tot betrekkelijk korten tijd geleden — wel onze huwelijksinstelling. Er waren gevallen, waarin echtscheiding wettelijk toegelaten was en waarin zij ook voorkwam; maar dit waren hooge uitzonderingen. Hardop werd er dan liefst niet over gesproken, en in intiemen kring slechts met droefheid en medelijden.

Dit is nu geheel veranderd. Men is tegenwoordig op groote schaal „gescheiden". Er wordt over gesproken met hetzelfde gemak als waarmee men over een geboorte, een sterfgeval of een bruiloft spreekt. Dit „gesepareerd"-zijn is een levensstaat als een andere. Straks sluit men een nieuw huwelijk, dat trouwens meermalen van de separatie het doel is geweest.

Er is een zeer diepe kloof ontstaan tusschen wat de wet bedoeld heeft en wat de practijk, tengevolge van een lacune in de wet, ervan heeft gemaakt.

Als dit nog een tijd doorgaat en zich verergert, dan gaat ons huwelijksrecht, in één zijner meest essentieele bestanddeelen, onderstboven. En dat zal in dit geval niet maar beteekenen, dat een of andere sympathieke rechtsinstelling verloren gaat, maar dat één der pijlers van onze samenleving bezwijkt. Sterker nog, dat wij in ons gezinsleven zullen dalen tot een peil, hetwelk ligt beneden dat van vele heidensche volken, ja, zoo men den Zwitserschen hoogleeraar Albert Heim gelooven mag, ook beneden dat van de hoogere diersoorten. Deze hoogleeraar heeft reeds vóór jaren een studie geschreven onder het opschrift: „Het sexueele leven van den mensch van het standpunt der natuurlijke ontwikkelingsgeschiedenis", waarin hij opmerkelijke mededeelingen doet over den monogamischen drang bij de hoogere diersoorten, en tot de conclusie komt, dat alle menschelijke gedraging op dit gebied, welke niet berust op levenslange monogamie, „zonde is voor den rechterstoel der natuurlijke ontwikkeling."

Deze schrijver dient zich aan als een overtuigd materialist, maar schrijft in zijn voorrede, dat „de ongeloovige natuuronderzoeker op dit gebied tot dezelfde eischen komt als de geloovige."

Wij zijn, sedert deze studie verscheen, op het gebied der echtscheidingen al weer heel wat gevorderd. En het euvel neemt dagelijks toe.

Er wordt vaak gezegd, dat de tegenwoordige practijk haar oorsprong vindt in de al te groote begrensdheid van de wettelijke redenen tot echtscheiding. Ik laat dit in het midden. Maar hoe men ook denke over uitbreiding daarvan; — eindeloos veel gevaarlijker dan deze is wat zich thans bezig is te ontwikkelen. De huidige echtscheiding met onderling goedvinden is de negatie van het huwelijk. Wat deze zaak zoo intens bedenkelijk maakt, is, dat't hier niet slechts gaat om het omzetten van de normen zelf. Zondige uitwassen kunnen ons vaak benauwen, maar zoolang zij als zóódanig gequalificeerd blijven, is er hoop op redding en is het gestel der samenleving niet aangetast. Maar wanneer men voor huwelijk gaat aanzien een verbintenis die even gemakkelijk tijdelijk als blijvend kan zijn, wanneer men van menschen, die kort geleden getrouwd zijn, hoort vragen, niet als grap, maar in ernst: zijn ze nog niet uit elkaar? — dan wordt de toestand veel ernstiger. De aanranding der huwelijksinstelling in onze dagen is meer dan een volkszonde; het is een inzinking van onze cultuur; het is de wezenlijke loswrikking van één der christelijke grondslagen van ons volksleven.

Er zijn menschen, die dit alles goedpraten, „omdat er zooveel ongelukkige huwelijken zijn". Maar zij vergeten, dat dit geneesmiddel erger is dan de kwaal, omdat hierdoor ongelukkige huwelijken worden bevorderd.

Bevorderd langs twee wegen.

Vooreerst vóór de sluiting van het huwelijk.

In de tweede plaats, gedurende het huwelijk.

Vóór de sluiting van het huwelijk wordt de keus onberadener en lichtzinniger, wanneer men niet meer bedenkt: het is een stap voor het leven, maar wanneer men weet: het zal net zoolang of kort duren als wij zelf willen; het is een proef die gewaagd kan worden. Eertijds zong de dichter: „Drum prüfe wer sich ewig bindet, ob sich das Herz zum Herzen findet, der Wahn ist kurz, die Reue ist lang". Die waarschuwing is verouderd. Ernstig zelfonderzoek is er niet meer noodig. Men gaat naar het huwelijksaltaar als naar een maandpension, dat men opzegt, zoo men het verkiest. Een waarborg voor een gelukkig huwelijk biedt deze lichtzinnigheid niet.

En in de tweede plaats bevordert de moderne opvatting het ongeluk gedurende het huwelijk. Hoe tal van huwelijken hebben niet hun bewolkten hemel gekend, terwijl man en vrouw elkaar tenslotte hebben leeren begrijpen en liefhebben met een hoogere en hechtere liefde dan hen in de bruidsdagen verbond, om de eenvoudige reden, dat het "heilige moeten" hen tezamen hield en tenslotte ook innerlijk tezamen bracht. Er is, nadat het huwelijk gesloten is, een gebod van liefhebben, een plicht om elkander te verstaan, die een machtig schild vormt tegen verwijdering en zelfzucht en wat dan gewoonlijk genoemd wordt „incompatibilité d'humeur". De moderne opvatting haalt dit schild meedoogenloos omlaag en rukt daardoor alle kans op toenadering uit. Iedere luim van verkoeling wordt aangezien als een hoogst eerbiedwaardig symptoom dat men eigenlijk niet bij elkaar behoort en wordt het sein om te gaan overwegen of men niet liever scheiden zal. Geen wonder, dat op die wijs de kans op een herstelde toenadering reddeloos verspeeld wordt. De schaduwen, die in de meeste huwelijken voorkomen en die bestemd zijn om de verbintenis te louteren en te verdiepen, werken aldus als blijvende verstoorders van het huwelijksgeluk.

Langs deze twee wegen — zoowel vóór als tijdens het huwelijk— werkt de moderne opvatting ongelukkige huwelijken in de hand. Het kwaad, dat zij verhelpen wil, neemt door de toediening van haar medicijn een stijgende lijn aan; met het gevolg, dat het medicijn in steeds meerdere gevallen moet worden toegediend en dat van onze oude huwelijksinstelling niets dan de schijn overblijft.

INGEZONDEN STUKKEN.

Het zaaien van ideeën.

In dezen tijd van Curaçaosche opkomst, en als een natuurlijk gevolg daarvan de thans tot stand gekomen kostbare levensomstandigheden, schiet mij onwillekeurig te binnen, telkens wanneer ik alléén in gedachten verzonken ben, hoe of het Gouvernement middelen zou kunnen aanwenden om zijne ambtenaren daarin tegemoet te komen. Voor particulieren liggen die middelen voor de hand, immers we hooren geen klachten onder hunne employé's. De eene bezit een huurde andere een vrachtauto, een derde een eigen zaak, waarmede zij zich kunnen voorthelpen. Voor een Gouvernementsambtenaar daarentegen is dit alles eene onmogelijkheid: hij mag zelfs geen cadeau aannemen, zonder voorafgaande goedkeuring van den Gouverneur.

Onder de auspiciën van den Curaçaosche R. K. Volksbond werd indertijd een request aan Z. Excellentie den Gouverneur gericht, waarbij verzocht werd paal en perk te stellen aan de ongeregelde opdrijving van huishuur alhier. Hieraan heeft Z. Excellentie al dadelijk gehoor gegeven door een Commissie te benoemen om de middelen te beramen, waardoor aan dergelijk misbruik een einde kon worden gemaakt. De Commissie heeft zich met allen lof van haar taak gekweten en een reddend, advies uitgebracht. Maar helaas, het schijnt dat de uitvoering daarvan uitgesteld is „ad calendas graecas". Mocht ik nu iets voorstellen, dan zou mijn advies zijn: Laat het Gouvernement beginnen met zijn ambtenaren te beschermen tegen den heerschenden wantoestand, door aan degenen, die de vereischte waarborg kunnen verschaffen, bouwcredieten te verleenen op de wijze door bovengenoemde Commissie voorgesteld. Hiermede wil ik niet zeggen, dat het Gouvernement aan zijn ambtenaren de voorkeur moet geven en put ik deze gedachte niet uit het Fransche spreekwoord „Charité bien ordonnée comence par soimême", maar het is zijn plicht, en in zekeren zin zijn belang, te zorgen, dat die menschen een fatsoenlijk bestaan hebben en hieronder valt zeer zeker een behoorlijke huisvesting.

Toen het Gouvernement indertijd voorschotten verleende aan planters om dammen aan te leggen, kon het alleen hypotheek bedingen op hun erf; in dit geval echter heeft het naast de waarborg waartoe het gebouw zelf zou kunnen strekken, ook hun inkomen in handen, waarvan het in kan houden een redelijk aantal percenten tot afbetaling van het verleende voorschot, volgens hetzelfde systeem als tot nu toe gevolgd werd voor ambtenaren, die een Gouvernements-woning betrekken of, die een voorschot verkregen hebben om zich vervoermiddelen te verschaffen. Dit schijnt mij een zeer practische maatregel, waarvan het spoedigste resultaat te wachten is in de voorziening van woningen en die in korten tijd ten uitvoer gebracht kan worden. Bovendien verdient hij de voorkeur, daar hij niet op een fiasco kan uitloopen als b.v. de voormelde dammenaanleg: De Commissie heeft destijds zelf verklaard, dat de zaak urgent was; nu is de toestand in den volsten zin van het woord onhoudbaar geworden. Geachte lezer, ga zelf maar eens de laatste opdrijvingen na waarvan dit blad melding maakte. Ziet het Gouvernement zelf niet de onmogelijkheid in, om buitenlandsche krachten te laten uitkomen, alvorens bijtijds voor een gepast onderkomen te hebben gezorgd?

Uit de behandeling van de begrooting van het volgende jaar kon ik opmaken, dat de Raad niet genegen was ten behoeve van enkelingen aan de Salarisregeling 1923 te tornen, maar heeft hij zich wel bereid verklaard mede te werken tot vergoeding van extradiensten, hetgeen hij ook billijk acht.

Zonder in de finesses van de zaak te treden betreffende de controle, die uitgeoefend moet worden op de extra-diensten van een kantoorchef, als b. v. den Postdirecteur, is het te hopen, dat het Bestuur gebruik zal maken van de bereidwilligheid van den Raad om het honoreeren van het meerdere werk eenigszins mogelijk te maken. Immers de Raad verwacht, dat een voorstel in dien zin van den kant van het Bestuur zal uitgaan.

Indien de tendentie mocht zijn de traktementsregeling niet aan te tasten, dan kan het Gouvernement toch nog door toekenning van vervroegde periodieke verhoogingen zijne ambtenaren eene tegemoetkoming verschaffen; dien weg laat genoemde regeling gelukkigerwijs wijd open.

Al moet nog menig punt in de vooruitzichten op Curaçao onzeker genoemd worden en al heeft de toestand, volgens de meening van verschillenden, zich nog niet geconsolideerd, durft toch niemand voorspellen, dat binnen de eerste vijf of zes jaren aan de toenemende ontwikkeling van Curaçao onverwacht een einde zal komen. De tankbouw bij de Caracasbaai, de Gouvernements-werken voor het volgende jaar als b. v. nieuw kantoor en opslagplaatsen voor de Douane, postkantoor, kade enz. zijn daarop gebaseerd. Dit geeft voldoende waarborg, dunkt me, zoodat het Bestuur zich niet behoeft te laten afschrikken om over te gaan tot toekenning van vervroegde periodieke verhoogingen: b. v. om van de tweejaarlijksche periodieke verhooging éénjaarlijksche te maken.

Particulieren verschaffen hunne employé's jaarlijks een kerstmis- of nieuwjaarsgeschenk, bestaande uit een extra-maand salaris, en deze gewoonte is bijna overal in zwang. Deze navolgenswaardige gewoonte stelt de particuliere ambtenaren in staat hunne dienstboden extra te vergoeden, hunne kinderen nieuw schoeisel en dito kleeding te verschaffen voor die feestdagen. Daarmede komt overeen de destijds door Gouverneur Hellfrich verleende z.g. dertiende maand. Deze landvoogd die toen ongetwijfeld de noodzakelijkheid hiervan inzag, was uit eigen beweging tot dien maatregel overgegaan. Als dat toen al gerechtvaardigd was, is toch zeker nu zoo'n uitkeering te verantwoorden. De inkomsten overschrijden de raming ieder jaar met duizenden gulden, een kleine gratificatie zou ongetwijfeld gunstig werken op de gemoederen van de ambtenaren, die daartoe ook moeten bijdragen.

Door het systeem van een dertiende maand hier in te voeren zal het Gouvernement jaarlijks balsem gieten in vele wonden en menigeen tevreden stellen.

Maar ideeën zijn maar ideeën, en om het daarbij niet te laten, hoop ik dat de mijne zullen doordringen tot alwaar zij verwezenlijkt kunnen worden.

Ik dank U Mijnheer de Redacteur, voor de verleende plaatsruimte.

ALPEN.

INGEZONDEN STUKKEN.

Roekeloosheid.

Een dezer dagen had ondergeteekende het twijfelachtig genoegen, weer eens voor de geopende brug te moeten wachten; daar ik echter nog al haast had en gaarne naar Otrabanda wilde, besloot ik mijn leven maar eens voor de zooveelste maal te wagen door over te varen met één der tegenwoordig talrijke motorbootjes, waarbij men dan ten zeerste op zijn qui-vive moet zijn om op tijd het hoofd te bukken bij het onder de brug doorvaren. In het motorbootje waren nog tal van andere menschen gezeten, waaronder eenige dames. Reeds bij het vertrek van de Handelskade helde het bootje bedenkelijk naar de bakboordzijde over, en pogingen om het weer in evenwicht te brengen door het gewicht eenigszins naar stuurboord te verplaatsen hielpen niet.

Ongeveer midden en de haven werd onze boot door een veel grootere, in dezelfde richting varende motorboot in volle vaart aan stuurboordzijde aangevaren, en wel, zóó hevig, dat indien niet een der inzittenden de tegenwoordigheid van geest gehad had, zich aan de grootere motorboot vast te klemmen, de onze hoogst waarsshijnlijk omgeslagen zou zijn, en zouden de gevolgen niet te overzien geweest zijn.

Waar hier een en ander geheel vermeden had kunnen worden door voorzichtiger varen der tweede motorboot, die echter zooals, dit zoo vaak het geval is, de onze natuurlijk wilde voorbij varen, om eerder aan de landingsplaats te komen, is hier wel de vraag gerechtvaardigd of aan lieden die een motorboot op een dergelijke roekelooze wijze besturen, niet verboden kan worden hiermede te varen.

C. A. J. Polvliet.

Curaçao Dec. 1926.

Aruba Electrische Centrale

Mijnheer de Redacteur.

Daar de polemiek omtrent het Electrisch licht op dit eiland, in de „Union" gesloten is, en ik derhalve in gemeld blad niet meer kan opkomen tegen insinuaties en verdraaiingen van de waarheid door den schrijver in zijn laatste artikel, opgenomen in gemeld blad van 9 dezer No. 216, tegen de Aruba Electrische Centrale gericht, neem ik hierbij beleefd de vrijheid UE. te verzoeken dit schrijven in uw blad te willen opnemen.

In het nauw gedreven, zooals hij zelf erkent, en naar ik vermoed niet het minst door de verklaring van den Z.Eerw. Heer Pastoor, tracht H. zich nu te dekken door het publiceeren van den brief van den Kerkeraad van de *Protestantsche Gemeente*, wat hij een kleine opheldering noemt.

Had ik kunnen vermoeden dat hij genoeg animo zou hebben, om dat te doen, en zelf aan de groote klok te hangen, dat de K. R. in deze partij heeft gekozen tegen de Centrale, die sinds hare oprichting de Kerk in alles ter wille was, dan had ik het zelf direct gedaan om verder schrijven te voorkomen.

Nu echter ben ik verplicht de aandacht van het lezend publiek te vestigen op het feit dat de K. R. in plaats van een categorisch antwoord te geven op een duidelijk gestelde vraag, zijn brief zoodanig heeft opgesteld dat de lezer eerder H. dan mij in het gelijk zou stellen.

De door mij gestelde vraag was of de dienst in de P. K. voor meer dan eenmaal *uitgesteld* moest worden *doordat de machine gefaald had te werken,* dus dezelfde woorden van H. in zijn vorig artikel.

In plaats van dat te constateeren begint de K. R. te vertellen dat de dienst op 16 Aug. 1925 niet kon gehouden worden, omdat er geen licht was. Indien de koster vergeet de lichten aan te schakelen, dan is er ook geen licht, maar dan is zulks niet aan mij te wijten, Kan het dan aan mij verweten worden, dat een aangeslotene aan de leiding (de Heer Br.) op eigen houtje zijn installatie afneemt en de draadeinden binnenshuis aan elkaar koppelt en zonder iemand te waarschuwen naar St. Nicolaas verhuist? De hoofdzekering van de straatleiding waaraan de woning van den Heer Zepp Lampe en de Prot. Kerk aangesloten is slaat natuurlijk door! Uren lang heb ik geloopen en gezocht vóór ik de kortsluiting vond! *En dat wist de Kerkeraad!* Om mij van allen blaam te zuiveren heb ik het den volgenden morgen aan iedereen die het hooren wou verteld.

Verder schrijft de K. R. dat de dienst op 26 Sept. 1926 tijdelijk onderbroken werd. Dat is waar, maar aangezien de K. R. verzuimd heeft *met* of *zonder opzet* om den duur der onderbreking te constateeren, wil ik het hier even doen. De onderbreking heeft geduurd *2, zegge 2 minuten,* juist de tijd die noodig was om een drijfriem die van de schijf was geslipt weer over de schijf te brengen.

(De motor werd niet stop gezet.)

De bewering van H. als zou er een speciale regeling bestaan tusschen de Roomsch K. K. en de Centrale, werd door de redactie van de „Union" reeds weersproken. Dat „wanneer de geheele stad in dichte duisternis zit men op de R. K. K. daarvan toch niets merkt" is gewoonweg absurd, daar er tot 1 Oct. l.l. slechts één motor in gebruik was. Zou H. mij even kunnen mededeelen hoe of ik het moet aanleggen om bij falen van den motor de R. K. K. toch van stroom te blijven voorzien?

Misschien weet H. er een wiskunstige formule voor!

Wat betreft de verdere datum's van H. „waarop lichtlooze nachten" zouden zijn voorgekomen, wil ik slechts dit aanstippen:

Op 19 en 20 Sept. 1926. Om 10 uur p.m. op 19 Sept. liepen de lagers van de dynamo warm en moest de machine worden stopgezet. De lagers moesten door nieuwe worden vervangen, maar zaten zoo vast dat ze pas den volgenden middag om 12 uur los raakten, niettegenstaande den heelen nacht er aan werd gewerkt.

Om 5 uur werd proef gedraaid met de nieuwe lagers. In den beginne kon de dynamo niet vol belast worden, zoodat de straten een voor een werden aangesloten.

Eerst in den nanacht kon met volle belasting worden gewerkt en werd om ± 2 uur a.m. de straat aangeschakeld waaraan het huis van den Heer Zepp-Lampe staat. De overige straten, die minder lichtpunten tellen, dus minder belasting voor den dynamo, werden eerder aangekoppeld. Op 26 Sept. 1926, reeds gemeld bij brief v/d K. R.

Op 23 October 1926. De machine werd voor 20 minuten stopgezet om een lekke circulatie-pijp te vervangen door een nieuwe.

Sinds de oprichting van de Centrale, en dat is reeds ± 3 jaar heeft de machine slechts 2 maal gefaald, dat er gesproken kan worden van lichtlooze nachten, eens voor 5 nachten en eens voor 1 nacht (voor een straat **2 nachten**).

Dat er af en toe om de een of ander reden een verzekering doorslaat, kan men mij niet verwijten. Misschien weet H. echter niet dat zekeringen met opzet worden aangebracht om bij kortsluiting door te slaan.

Om de kroon op zijn werk te zetten schrijft H. dat sinds deze polemiek aan den gang is alles geregeld en goed gaat, hetgeen alweer een beetje bezijden de waarheid is. Want een niet te ontkennen feit is het dat de cylinder van den grooten motor gescheurd is en het licht sinds een week of twee, met uitzondering van de Noordstraat, geen volle sterkte heeft (± 110 Volt, en geen 125). Binnen een of 2 dagen zal de gescheurde cylinder door een anderen worden vervangen en zal Aruba gedeeltelijk een paar uurtjes in het donker moeten zitten. De lichten bezuiden de Centrale zullen om 12 uur p. m. worden uitgeschakeld,

Dat het publiek niet van te voren werd gewaarschuwd, door make H. mij geen verwijt van. Want mij werd door den Gezaghebber verboden een aankondiging door mij opgemaakt, om de abonné's op de hoogte te stellen, aan te plakken aan den gevel van het tolhuis op den steiger. (De gewone plaats waar ook de agent van de K. W. I. M. etc. aankondigingen aanplakt.)

Ten slotte een raad aan H. die naar ik vermoed op Curaçao woont en dus slechts geschreven heeft op gezag van anderen, om in den vervolge niet zoo lichtgeloovig te zijn en alles wat hem overgebriefd wordt, zonder onderzoek als zoete koek te slikken.

Of vindt hij er misschien een eer in om als ridder op te komen voor de verdrukte aangeslotenen aan de A. E. C?

Ook dat is gevaarlijk. Misschien herrinnert hij zich wel een versje uit de „Amigoe" een jaar of 25, 30 geleden getiteld „Heer Kuno". Niet? Ook goed! Pas er voor op, dat er niet weer een dergelijk versje in de „Amigoe" wordt geschreven.

U, Mijnheer de Redacteur, dankend voor de verleende plaatsruimte, teeken ik mij

Hoogachtend.

A. J. P. MEETEREN

Berichten uit de Kolonie.

C. R. K. Volksbond.

Bij de gewone jaarlijksche verkiezing zijn gekozen in de afdeeling *Pietermaai,* de Heeren A. E. GOILO, tot Voorzitter, RAYMUNDO DE CASTRO tot onder-voorzitter en MORRIS CARDOZE tot Lid.

In de Afdeeling *Otrabanda* zijn gekozen de Heeren MANUEL Z. LEON, tot Voorzitter, EDUARDO EMPERATOR tot Penningmeester, en EDUARDO LEVIE tot Lid.

Aan alle gekozenen onze gelukwenschen.

Maandag a. s. s'avonds ten 8 uur zal plaats hebben de jaarlijksche algemeene vergadering tot verkiezing van leden voor het Hoofdbestuur. Aan de beurt van aftreden zijn de Heeren J. DE JONGH, Algemeen Voorzitter, C. CASIANO, Algemeen Penningmeester, en ERNESTO PARDO, 2de Ondervoorzitter.

Akte Wiskunde L. O.

Volgens ontvangen telegrafisch bericht heeft de Heer J. H. SPROCKEL gedurende meerdere jaren onderwijzer aan de Hendrikschool alhier, en oud-Voorzitter van den C. R. K. Volksbond, in Holland met goed gevolg examen afgelegd in Wiskunde L. O.

Onze hartelijke gelukwenschen, en een tot spoedig weerziens in ons midden.

Welkom.

Per S.S. *Venezuela* zullen volgende week arriveeren, de Eerw. Fraters RADULPHUS en HERMENIGILD.

Van harte welkom!

In dank ontvangen

Van den Heer A. B. W. LIEDER agent, een keurigen kalender van de N. V. Likeurstokerij en Distilleerderij *„d' Olijfboom",* v, d. Oolgaard & Co. Harlingen,

van de Heeren EDWARDS HENRIQUEZ & Co, Agenten van de Hamburg-Amerika-lijn, alhier, prospectus van een, voor Juli 1927 geproyecteerde Fjorden- en Poolvaart met de groote drieschroef-luxe booten *Resolute* en *Reliance.*

Openbaar Onderwijs.

Tot onderwijzeres 1ste klas aan de Wilhelmina-school alhier is benoemd Mej. J. Willemsen, per *Oranje Nassau* uit Holland gearriveerd.

Onze Jantjes in Caracas.

De Hollandsche kruiser *„Sumatra"* vertrok van hier naar La Guayra. Terwijl de état-major door de Venezolaansche autoriteiten gefêteerd werden bracht ook een deel der bemanning op 3 December een bezoek aan de hoofdstad dier Republiek,

Wij hebben niets van den indruk vernomen, die de schitterende reis per spoor door het wilde woeste bergland van La Guayra naar Caracas, gelegen op 3000 voet hoogte, op onze Jantjes gemaakt heeft.

Daarentegen vermeldde *El Nuevo Diario* van Caracas in zijn nummer van 4 Dec. als volgt, hoe onze Hollandsche Matrozen bij dat bezoek de aandacht van de bevolking van de Venezolaansche hoofdstad getrokken hebben.

„Het hoffelijke bezoek dat in deze dagen de machtige Hollandsche oorlogsbodem, de kruiser *„Sumatra,"* aan ons land brengt, heeft aanleiding gegeven tot menig lachwekkend en schilderachtig tooneeltje op onze pleinen, wegen en straten in Caracas.

Terwijl de état major van den kruisier de officieele huldiging ontving van onze autoriteiten en notabelen, liepen de Hollandsche matrozen opgetogen langs de straten der hoofdstad, bleven telkens stilstaan, waar onze eigenaardige gewoonten hun aandacht trokken, of om onze winkels en restaurants in oogenschouw te nemen. Met hun helder witte uniformen, in sterk contrast met de levendige kleuren van de kleeding der jonge dames, met hun wijde pantalons en kleine matrozenpetten trokken zij overal de aandacht, terwijl zij in hun onverstaanbare moedertaal telkens tegen een meisje dat voorbij ging een vleiende aardigheid verkochten en daarvoor een glimlach verwachtten op het gelaat, waarop het gemunt was.

Hun baardelooze, rossige gezichten, hun mooie blauwe oogen vermoeid van het staren naar den verren gezichteinder, hun stevig en gespierd postuur en hun losse vrije manier van optreden om met teekens en gebaren hun verlangens kenbaar te maken hebben hier onder het volk de algemeene sympathie verwekt. Men schiep er behagen in naar hen te luisteren en hen van dienst te zijn, voorzoover men hun gedachten kon raden.

Velen van deze Hollandsche matrozen lijken wel zóó weggeloopen van een der schilderijen van Brunn. Maar zij zijn in ieder geval vertegenwoordigers vol leven van het nijvere en vooruitstrevende Holland , , , . Holland, het ideale land van het spinnewiel, van de trekschuit en van nevel en mist. Een land vol idealen."

St. Martinus-Gesticht.

Gelegenheid tot aanneming van nieuwe leerlingen alle dagen t/m 31 December, van 's morgens 9—12 uur.

Men gelieve geboorte- en vaccinebewijs mede te brengen.

Saint-Eustatius.

De 16 November ll. was voor St. Eustatius een merkwaardige datum. Dien dag was het juist 150 jaar geleden, dat de vlag van de jonge Amerikaansche Republiek, wapperend van den mast van een brik, voor het eerst de officieele huldiging van een vreemde mogendheid ontving. En dit geschiedde door de kanonnen van het fort van St. Eustatius.

Het was nog *tijdens* den Amerikaanschen onafhankelijkheidsoorlog.

De herdenking van dat feit had op St. Eustatius plaats daags daarna.

De Heer Gezaghebber met de ambtenaren, de pastoor en verdere notabelen waren voor dit doel in de Openb. Leeszaal bijeengekomen, waar de Heer A. VALK, die voor deze plechtigheid het initiatief genomen had, de aanwezigen toesprak en het geschiedkundig feit en de beteekenis van dezen vlaggegroet uiteenzette.

Engeland heeft dezen vlaggegroet hoogst kwalijk genomen en daarvoor genoegdoening geëischt.

Nog erger. St. Eustatus heeft er hard voor moeten boeten. Vier jaren later in 1781 kwam Admiraal Rodney en veroverde en plunderde het eiland.

Nooit meer heeft zich het eiland van dien slag kunnen herstellen. Snel is het achteruitgegaan. Van *Golden Rock* met ± 25.000 inwoners is het gedaald tot een armoedig eiland met ± 1200 bewoners. Nog steeds gaat de ontwikkeling van Statius in dalende lijn.

De hulplandbouwkundige, de Heer BAAY, die tot nu toe tevens het ambt van tijdelijk Gezaghebber waarnam, ging 4 December weer goed naar St. Martin. De dokter, de Heer VAN EXEL (Surinamer) zal nu voortaan tevens als waarnemend gezaghebber optreden.

Watervoorziening.

Volgens berichten is door ZExc den Minister van Koloniën de Heer Dr. Ir. J. VERSLUYS, oud-Directeur van de Drinkwaterleiding te Soerabaya (Java) aangewezen om het vraagstuk van de watervoorziening van deze haven en stad volgens het plan-Molengraaff nader te komen onderzoeken.

De Heer VERSLUYS is mijnbouwkundig geoloog en een in Holland algemeen erkende specialiteit van den eersten rang.

Vermoedelijk kan de Heer VERSLUYS in de eerste dagen van Februari hier worden verwacht.

— Naar wij vernemen is de dienst-tijd van den Heer DE PUY, assistent-ingenieur bij de voorbereiding van de watervoorziening volgens het plan Molengraaff, geëindigd en zal deze 28 Dec. met het *SS. Commewijne* naar Nederland terugkeeren.

STAAT van het aantal vaartuigen, die het eiland CURAÇAO in de maand Nov. 1926 aandeden, met de vermelding van hun gezamenlijke inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
		INHOUD IN M³.			INHOUD IN M³.	
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand Nov. 1926	118	30.248	27.311	258	2.293.206	1.316.636
Vorige maanden	1323	283.044	251.332	2393	21.324.885	12.277.764
Totaal	1441	313.292	278.643	2651	23.618.091	13.594.400

N. B. Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

Zeilvaart
gedurende de maand Oct. 1926

Binnengekomen van:		*Uitgezeild naar:*	
Amay	2	Aruba	23
Aruba	22	Amay	1
Bonaire	37	Barbados	1
Bov. Eil.	1	Bonaire	39
Guanta	2	Guanta	2
La Guayra	2	Kingston	1
La Vela de Coro	11	La Guayra	1
Maracaibo	10	La Vela de Coro	11
Pto. Cabello	16	Maracaibo	13
Rio Hacha	1	Pto Cabello	19
Sto Domingo	3	Rio-Hacha	1
S. Pedro de Mac:	1	Santo Domingo	3
Tucacas	9	St. Martin	1
Van Zee	2	S. Pedro de Mac:	1
Totaal	118	Totaal	117

Regen.

De regenmeter op het St. Thomas-college gaf de laatste acht dagen een regenval aan van 58.8 m. m.

Officieele Berichten.

Aan den mijningenieur bij den mijnbouwkundigen dienst in Curaçao Ir. J. H. de Puy is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De heer C. Z. de Haseth is benoemd tot tijdelijk opzichter bij het Departement van Openbare Werken in Curaçao.

Hermanus Gideon Lank is benoemd tot tijdelijk agent van politie 2de klasse.

Aan den heer R. F. Baay is eervol ontslag verleend als tijdelijk Hulp-Landbouwkundige in Curaçao en benoemd tot adjunct-commies in Curaçao.

BUITENLAND.

FRANKRIJK.

De leekenwetgeving.

Belangrijke verklaring van Z.EM. Kardinaal Maurin.

De primaat van Gallië, Z.Em. kardinaal Maurin heeft ter gelegenheid van de heropening der leergangen aan de Katholieke faculteit van Lyon, een buitengewoon belangrijke verklaring afgelegd betreffende terugkeer tot de onderwijsvrijheid voor de ordegeestelijken.

De Kerkvorst heeft allereerst op het groote belang van het Katholiek onderwijs voor de maatschappij gewezen en vervolgens de wederopleving van de belangstelling van het publiek voor dat onderwijs geconstateerd. „Wij hebben, zoo zeide kardinaal Maurin vervolgens, een onbetwistbaar ontwaken waargenomen van de publieke opinie tegen de uitzonderingswetten. Moet men nu bij vergeefsche eischen blijven? De geestelijken-oud-strijders meenen, dat Frankrijk hen niet voor burgers van de tweede zone kan houden. Zij vragen, dat de wet van 1901 (op de vereenigingen) zal worden geamendeerd en dat die van 1904 (onderwijsverbod aan de onderrichtgevende orden) zal worden ingetrokken. En zij verklaren zich bereid zelf recht te zoeken en hun vrijheid te hernemen, zoo men ze haar weigert. Kan ik ze tegenhouden in hun plannen? God beware mij er voor!

Ik ga zelfs verder en zeg hun: „Hebt gij rijpelijk overwogen? Zijt gij bereid niet terug te wijken? Ja, ik ben bereid met U op te trekken van eerstkomend October af en alle verantwoordelijkheden te aanvaarden, die ik op dit oogenblik neem. Wij eerbiedigen de wetten van ons land, maar de theologie ontmoet de „declaratie van de rechten van den mensch en van den staatsburger" om weerstand te gebieden aan onrechtvaardige wetten. Er zijn andere vrijheden, die veroverd werden ondanks de wetgeving. Zoo de wet op de syndicale vrijheid, die slechts in 1884 door het parlement werd erkend. Zoo de vakvereenigingsvrijheid voor de ambtenaren (die nog steeds door de wet is uitgesloten, doch door de regeering officieel erkend — noot Red.). De religieusen zien zich van het onderwijs afgesloten. Dat is een kleineering aan welke zij in geweten het recht hebben zich te ontrekken."

Deze verklaring, die diepen indruk heeft gemaakt, werd afgelegd in tegenwoordigheid van 22 aartsbisschoppen en bisschoppen uit het Zuiden en Oosten van Frankrijk.

Msb.

BELGIE.

Het 10.000ste schip te Antwerpen.

De „Melita" de Gelukkige.

Onder groote belangstelling werd 16 Nov: 's morgens de aankomst van het 10.000ste schip in de haven van Antwerpen tegemoet gezien. Onder de reeders was er gedurende de laatste dagen een zekere spanning merkbaar. Ieder wilde de eer voor zijn maatschappij veroveren. Zoo werd ons Zaterdagmiddag verteld, dat met het oog daarop een Antwerpsch reeder aan een schip order had gegeven, enkele uren vroeger uit Rotterdam te vertrekken en op de rede van Vlissingen op bevelen te wachten.

De eenige schaduw, welke de gebeurtenis, die feestelijk gevierd werd, vooruitwierp, was voor sommigen de mogelijkheid, dat het winnende schip een Duitsch zou zijn.

Die vrees is ongegrond gebleken, want het winnende stoomschip is de „Melita" van de Canadian Pacific.

Het was evenwel maar op het nippertje af.

Zondagmorgen zou 'n boot van den havendienst zich bij Doel, dicht bij de Nederlandsche grens, stationneeren, om daar al uit te maken welk het 10.000ste schip was. Een der onderhavenkapiteins zou er aan boord geplaatst worden van het stoomschip, om verder te controleeren of het werkelijk het 10.000e zou blijven, want het kon nog altijd gebeuren, dat een ander stoomschip voorbij liep.

De „Melita", het groote stoomschip van de „Canadian", kwam als gelukkige winnaar te Doel aan, doch het werd onmiddelijk gevolgd door een Duitsche en een Deensche boot. Toen de kapiteins dezer schepen bemerkten, dat de „Melita" stopte om een der havenkapiteins aan boord te nemen, zetten zij er alles op om vóór de „Melita" in Antwerpen te zijn. Zij voeren de „Melita" voorbij, die daarna de achtervolging begon en na een korten strijd overwon.

Bij de aankomst te Antwerpen werd de kapitein van de „Melita" door het personeel van den havendienst opgewacht, waarna hij met den vertegenwoordiger der reederij door burgemeester van Cauwelaert op het stadhuis werd ontvangen.

De eigenlijke feestelijkheden vonden eerst Dinsdagavond plaats.

Ter vergelijking met vorige jaren, de volgende statistiek:

	Schepen.	Tonnenmaat.
1913	7056	14.146.819
1919	4820	5.245.048
1920	7698	10.858.926
1921	8076	12.980.874
1922	8323	15.050.182
1923	9351	17.353.498
1924	9709	19.305.907
1925	9971	20.201.598

Voor 1926 rekent men op ongeveer 11.300 schepen, en een tonnemaat van 22½ millioen.

Bij aankomst van het 10.000ste schip waren alle schepen in de haven van den morgen af rijk bevlagd.

Des middags had aan boord van de „Melita" de gelukkige winnaar, een lunch plaats, waarbij de stedelijke en verschillende Engelsche autoriteiten aanzaten en wederzijdsche huldewoorden werden gesproken.

Des avonds werd een schitterende stoet gevormd, waaraan talrijke muziek- en andere vereenigingen deelnamen en die zich naar het bureau van den havendienst begaf, om den kapitein en de bemanning van de „Melita" af te halen en hen naar het stadhuis te brengen.

Daar had een plechtige ontvangst plaats. De kapitein van de „Melita" ontving een herinneringsmedaille en een diploma. Vervolgens trok men in optocht naar de Beurs om er de film van Antwerpen te zien.

Een groote volksmenigte nam deel aan de welgeslaagde huldigingsmanifestatie.

DE KERKVERVOLGING IN MEXICO.

Onstellende berichten van de „Osservatore."

De *Osservatore Romano* publiceert ernstige berichten over de kerkvervolging in Mexico.

Een geestelijke, die zich niet laat inschrijven. kan onder bijzonder toezicht gesteld worden, zoodat hij geen H. Mis mag opdragen, zelfs niet in zijn eigen huis. Tengevolge van dezen maatregel nu, zegt het blad, hebben zich vreemde dingen afgespeeld. Zoo zag een politie-agent door het venster eener woning, dat een priester daar de H. Mis opdroeg. Hij drong dadelijk het huis binnen en voerde den priester naar de gevangenis.

Een ander maal vonden politieagenten een anderen celebreerenden priester en, nadat zij dezen naar den kerker gebracht hadden, keerden zij naar het betreffende huis terug, waarvan zij den bewoners 500 dollars boete oplegden.

Aan allen, die de H. Handeling hadden bijgewoond, werden eveneens boeten opgelegd en wel van 25—30 dollar.

In Tulacingo verrasten de gendarmen een Mis-lezend geestelijke, die juist de H. Consecratie verricht had. Zij wierpen zich op de H. Hostie en den geconsacreerden wijn en voerden den geestelijke, nog gekleed in zijn Misgewaden, naar de gevangenis.

De ijzeren ring van dwang wordt steeds vaster om de katholieken gesmeed. De geestelijken weten niet meer waar zij zich moeten ophouden, want ook zonder dat zij een geestelijke handeling verrichten, worden zij beleedigd, vervolgd en vaak eenvoudig doodgeschoten.

Verschrikkelijk is het geval, waarbij een officier op de openbare straat, nadat hij van een priester een ciborie geroofd had, de H. Hosties samen met sardines opat. Dit voorval heeft te Noria de Angeles plaats gehad.

De geestelijken worden door de autoriteiten aangespoord, hun confraters, hun pastoors te verraden, wat echter Gode zij dank, nog nimmer voorgekomen is. Ook weigeren alle priesters, zich in de registers te laten inschrijven.

De geloovigen lijden, weenen en klagen, wijl de godsdienstoefeningen en de bediening der Sacramenten gestaakt zijn en wijl zij het Woord Gods niet kunnen aanhooren.

Zij hopen, vol vertrouwen op God, op betere tijden. Geloovigen, die samenkwamen om te bidden, worden vervolgd en streng gestraft.

De bisschoppen van Chiapas en Huajuapan zijn reeds in den kerker opgesloten en met hen is het heele domkapittel van Chilapa gevangen gezet.

President Calles en zijn medewerkers doen intusschen alle moeite om de wereld te doen gelooven, dat ze absoluut geen bolsjewiki zijn. Maar uit hun daden blijkt voor heel de wereld, klaar en duidelijk, dat zij in werkelijkheid niets anders zijn. De gezant van Rusland in Mexico, Stanislaus Petrofski, heeft openlijk verklaard, dat in Mexico, vooral door zijn intensieve werkzaamheid, het bolsjewisme groote vorderingen gemaakt heeft. En dit niet alleen onder de arbeiders in de groote steden, maar ook op het land.

Mexico, aldus de gezant, is wat de wijze van regeeren aangaat, zeer nauw met Rusland verbonden en de kamer van afgevaardigden krijgt binnenkort, op haar bijzonderen wensch, de boeken, welke de nieuwe Russische strafwet, alsmede de wetten over den arbeid bevatten, wijl Mexico die tot voorbeeld wil nemen.

De Russische diplomaat stelt dan met voldoening vast, dat het te verwachten is, dat Mexico zijn heele wetgeving naar die van sovjet-Rusland zal inrichten.

In elk geval is het reeds nu duidelijk, dat Mexico op godsdienstig gebied precies zoo optreedt als Rusland het gedaan heeft en nog steeds doet.

Ofschoon de vervolging zoo apert mogelijk is, wordt zij toch door de Mexicaansche autoriteiten voortdurend geloochend.

Intusschen is voor de katholieken en vooral voor de vervolgde geestelijken, in Mexico een toestand ingetreden, die aan dien der eerste christenen in de Catacomben herinnert. Daarbij hebben ook tooneelen plaats als indertijd bij de Romeinsche vervolgingen. Zoo werden onlangs, een aantal jongelieden uit de hoofdstad des lands, die zich ter verdediging van het geloof vereenigd hadden, gevangen genomen en bij de slechtste misdadigers, moordenaars en dieven en slechte vrouwen opgesloten, die hen beleedigden en bespotten.

Het blad „El eco de Mexico" van Los Angelos schrijft over dit voorval en vertelt dat de jongelui samengroepten en den rozenkrans begonnen te bidden. Dit maakte op de aanwezige misdadigers een diepen indruk en velen van hen begonnen ook mee te bidden.

Den volgenden morgen begaven de gendarmen zich naar de gevangenis om te zien, hoe de jongelieden den nacht hadden doorgebracht.

Toen trad er een misdadiger op generaal Cruz, die de inspectie verrichtte toe en zeide:

„De regeering vergist zich, wanneer ze meent, dat wij bereid zijn, deze voortreffelijke jongelieden te beleedigen! Cruz een bekende wreedaard, die berucht werd door het feit, dat hij eenigen tijd geleden 250 gevangen vrouwen op gruwelijke wijze in 't gezicht verwondde, sloeg den onverschrokken gevangene zóó lang, tot deze, met bloed overstroomd, ineenzakte.

Maar niet alleen vervolging en kerkerstraf, doch ook de marteldood heeft intusschen onder de katholieken van Mexico reeds slachtoffers geëischt.

Twee jongelieden, Manuel Melgarejo, oud 24 jaar, en Gioachino Silva, 17 jaar oud, werden in Zamora gearresteerd, wijl zij ervan beschuldigd waren tot de verboden liga ter verdediging van het geloof te behooren.

De soldaten wilden Melgarejo dwingen „Leve Calles" te roepen, doch de jongeman riep "Leve Christus, de Koning!"

De soldaten wilden hem opnieuw pressen een heilwensch op Calles uit te brengen, en toen de jongeling daartoe niet bereid was, sloegen ze hem een stuk van het oor af en, toen ze daarna bij stukjes en beetjes het heele oor hadden afgesneden en de jongeman bleef weigeren, rukten zij hem de tong uit.

De 17-jarige knaap wilde zijn kameraad helpen en liet zich niet van hem scheiden.

Aan het slot van dit vreeselijke tooneel schoten de soldaten beide jongelingen dood. Zij stierven moedig den marteldood voor Christus!

Het is door ooggetuigen en met geloofwaardige documenten te bewijzen, dat op het oogenblik in Mexico een Neronianasche christenvervolging woedt.

Een nieuwe Pauselijke Encycliek.

20 Nov. is de Pauselijke encycliek „Iniquis afflictisque" verschenen, waarin de H. Vader uitvoerig den betreurenswaardigen toestand van de katholieke Kerk in Mexico beschrijft en het bittere lijden der katholieken in dat land.

En andermaal richt de H. Vader een oproep tot de katholieke wereld, om te bidden voor de moedige geloofsbelijders, die in de Mexicaansche republiek vervolging lijden en kerker en dood verduren om wille van Christus.

„Reeds hebben Wij uwe gebeden gevraagd", zegt de Opperherder, „maar Wij vragen u thans opnieuw en met aandrang, te blijven bidden voor deze broeders en zusters in het geloof.

En meent niet, al duurt de vervolging voort, dat uw smeekbeden vergeefsch zijn. Immers de geestelijken en het volk van Mexico putten uit dat gebed de heerlijke kracht, om aan heel de wereld een verheven voorbeeld te geven van volharding en godsvrucht."

De H. Vader noemt dan de talrijke vijandelijkheden op, waaraan de Mexicaansche katholieken van de zijde eener goddelooze regeering bloot staan.

In het bijzonder noemt de Paus de wet van 1917, de zoogenaamde politieke constitutie van Mexico.

De Pauselijke encycliek beschrijft dan de gevolgen van deze onrechtvaardige wet voor de katholieke Kerk en de bevolking van Mexico.

De hoop, dat de toepassing dezer wet dragelijk zou zijn. is reeds lang vervlogen. Ook na Ons schrijven van 2 Februari j.l. liet de regeering niet na, de bepalingen dezer wet streng door te voeren. Zelfs is sindsdien met scherper maatregelen de uitvoering der vervolgingswet doorgezet.

De H. Vader verhaalt dan, hoe de bisschoppen en priesters moedig weerstand geboden hebben, hoe allerwegen getracht is, tot vrede te komen met deze regeering, echter zonder resultaat.

De wereldrijke overheden in Mexico kunnen en zullen nu misschien nog erger middelen aanwenden, om de vervolgingswetten tot uitvoering te brengen, nimmer echter zullen zij den bewonderenswaardigen tegenstand van de bisschoppen en de geestelijkheid breken.

Slechts twee priesters van de ongeveer 4000 zijn ontrouw geworden.

Overigens bieden ook de katholieke vereenigingen in trouwe volgzaamheid krachtigen tegenstand.

Vooreerst valt te wijzen op de actie der Ridders van Columbus, met hun groote verdiensten voor geloof en Kerk; vervolgens op de werkzaamheid der katholieke jeugdvereeniging en van den katholieken vrouwenbond, die geen vrees kennen, maar moedig de gevaren trotseeren.

„Wij krijgen tranen in de oogen", zegt de Paus, „wanneer wij alles lezen, wat daar in Mexico voorvalt.

Wanneer het einde der droevige gebeurtenissen daar zal zijn, is niet te voorzien, maar wij weten, dat de rust zal wederkeeren.

Ook hier geldt immers: „Non est sapientia, non prudentia, non consilium contra Dominum."

Wanneer de Mexicaansche regeering er eens ernstig over nadacht, wat de katholieke Kerk voor Mexico gedaan heeft, dan zou zij inzien, dat de vooruitgang in dit land aan Haar te danken is.

Ten slotte smeekt de Paus de machtige voorspraak af van de Madonna van Guadelope, de Patrones van Mexico, opdat aan het lijden. dat de Kerk en de katholieken in dat land door de vervolging verduren, weldra een einde moge gesteld worden.

In de verschillende staten van Mexico zijn op het oogenblik 50.000 man in opstand tegen het bewind van president Calles. Dat wordt beweerd door den voormaligen voorloopigen president Huerta. Ook zei Huerta, dat alle opstandelingen-leiders op een na hem tot leider hebben geproclameerd.

De Msb.